

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/63/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512204307
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512204307.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu: Orange Slovensko a.s., Bratislava, Prievozská 6/A, IČO: 35 697 270, proti žalovanej: H. F., X.. X.X.XXXX, bytom R., XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zast. advokátom Ambrózom Motykom, Advokátska kancelária Stropkov, Nám. SNP 7, o 324,70 € s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie, č.k. 10C/169/2012-67 z 15.11.2012 takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie v napadnutej časti, vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením konanie vo veci samej zastavil, rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku žalobcovi.

O zastavení konania rozhodol podľa § 96 ods. 1,3 O.s.p. z dôvodu, že k späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo pojednávanie.

O vrátení súdneho poplatku rozhodol s poukazom na ust. § 11 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších zmien. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Prihliadal ku skutočnosti, že z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil žalobca, keďže zobral žalobu späť, keďže však k späťvzatiu návrhu došlo skôr, ako súd vytýčil vo veci pojednávanie, vedľajší účastník sa k veci nevyjadril, pretože žalobca zobral žalobu späť ako mu bol doručený návrh s prílohami, teda nevykonal žiadny úkon potrebný na účinné bránenie žalovaného, na strane ktorého v konaní vystupoval. Preto vedľajšiemu účastníkovi ani žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka napadol včas podaným odvolaním vedľajší účastník. Navrhol zmeniť uznesenie v napadnutej časti tak, aby žalobca bol zaviazaný zaplatiť mu trovy prvostupňového konania vo výške 39,04 € a trovy odvolacieho konania v sume 24,10 € na účet advokáta do 3 dní po právoplatnosti uznesenia. Uznesenie v napadnutej časti podľa jeho názoru vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., avšak v danom prípade bolo potrebné o trovách konania rozhodovať podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., pretože z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zavinil žalobca. K argumentácii súdu, že nevykonal žiadny úkon potrebný na účinné bránenie práva žalovaného uvádzal, že v množstve súdnych sporov spôsobil už jeho vstup do konania pre žalobcu odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoj návrh na začatie konania späť a konanie žiadal zastaviť. Poukázal na to, že žalobca v doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania plošne berie žalobu späť. Uviedol, že v konaní mu vznikli trovy minimálne za úkon právnej služby, prevzatie a príprava právneho zastúpenia, v tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutia Krajského

súdu Banská Bystrica 15Co/92/2012 a 17Co/202/2012 a uznesenie Krajského súdu Prešov sp.zn. 17Co/134/2012.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka poukázal na svoje stanovisko vyslovené v podaní z 12.9.2012, ktorým vyslovil nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do súdneho konania, v ktorom zároveň vyslovil nesúhlas s priznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktoré podanie k vyjadreniu pripojil.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§214 ods. 2 O.s.p.) a uznesenie v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorý znemožní realizáciu procesných práv priznaných účastníkom občianskeho súdneho konania procesnými predpismi za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza, ale rozhodnutím samým. Takýmto rozhodnutím je aj rozsudok, ktorý je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Podľa § 167 ods. 2 ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 169 ods. 1 v písomnom vyhotovení uznesenie sa uvedie, ktorý súd ho vydal, ďalej označenie účastníkov a veci, výrok, odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie okrem iného, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec správne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že aj pre odôvodnenie uznesenia platí cit.ust. § 157 ods. 2 O.s.p..

Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Z formulácie § 132 O.s.p. možno vyvodit', že súd je povinný navzájom si odporujúce dôkazy hodnotiť a zdôvodniť, napríklad prečo niektoré z nich pokladá za nevierohodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy, prípadne aj prečo sa niektorými dôkaznými návrhmi odmietol zaoberať vôbec. Tieto nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

V danom prípade v odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., na druhej strane však konštatoval, že pri rozhodovaní o trovách konania prihliadal tú skutočnosť, že z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania žalobca tým, že zoberal žalobu späť.

Otázku zavinenia zastavenia konania je potrebné riešiť pri rozhodovaní o trovách konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p.. Pri rozhodovaní o trovách konania podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. nie je rozhodujúcou otázkou kto zavinil zastavenie konania.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia vo vzťahu k výroku o trovách konania najprv konštatoval, že rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., ale posudzoval dôvodnosť uplatneného nároku vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania podľa podmienok, ktoré vyplývajú z iného ustanovenia, a to ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p..

Za takýchto okolností je potrebné mať za to, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania je protikladné, jeho závery nie sú jednotné, pretože argumenty uvedené v rozhodnutí si navzájom odporujú, čím strácajú svoju presvedčivosť a spravodlivosť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil uznesenie v napadnutej časti, vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvého stupňa opätovne rozhodnúť o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka a rozhodnutie odôvodniť tak, aby bolo preskúmateľné. Zároveň bude potrebné vyporiadať sa so skutočnosťami, ktoré vedľajší účastník uviedol v odvolaní.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.